
W^{the}onderworker

Saint George Orthodox Church

Winter, 2014

From the Pastor's Desk

Dear Brothers and Sisters:

This month, we celebrate one of the most beloved feasts of the Christian year: Christmas.

In this Feast, we celebrate God's gift of Himself to us and to the world. In the birth of Jesus, we see not just an ordinary child, but God become a human being for our salvation.

It is this that gives us one of the most characteristic aspects of our celebration: exchanging gifts. We give each other gifts in remembrance and celebration of the fact that God has given Himself to us.

And just as, when we give gifts to those we love, we expect a response, an expression of thanks, so God expects a response to His gift of Himself.

In fact, in the Christmas story, we can find several different kinds of responses, most of them positive:

- The angels respond with praise.
- The shepherds respond with adoration and worship.
- The Magi respond with gifts.

There is another response, however, that we all too often forget:

- Herod responded with terror, murdering all the young boys in Bethlehem and the surrounding area two years old and under!

We learn from this that while many respond to God gratefully and positively, that is not always so. In fact, during the rest of our LORD's earthly life, there were many occasions when the response was negative. The most dramatic example, of course, is His betrayal, trial and execution.

God has given us wonderful gifts: the forgiveness of sins, eternal life and salvation. It's up to us to respond. We can either accept or reject them. We can either offer thanks and praise or we can turn our backs.

Only one of these is the proper one. Only one of these will bring us true joy and peace, eternal life and salvation.

Let us all make the right choice and have a wonderful and blessed Christmas!

In Christ,

Fr. Dennis

The Sacraments

The spiritual life of the Church is given to men in the sacraments. The sacraments are called the holy **Mysteries**, and the entire life of the Church is considered to be mystical and sacramental.

The new life in Christ, the genuine life of God, is given to man in **Baptism**, the new birth and new creation of man in Christ by the Spirit of God. In baptism the person who rejects Satan and all of his evil works and accepts Christ and the gift of eternal life, dies and rises again with Jesus to "newness of life."

Do you not know that all of us who have been baptized into Christ Jesus were baptized into His death? We were buried therefore with Him by baptism into death, so that as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, we too might walk in newness of life. (...) So you also must consider yourselves as dead to sin and alive to God in Christ Jesus. (*Romans 6:3-11; Cf. also Colossians 2-3, Galatians 3*)

The new life in Christ Jesus given in baptism – a perpetually dying and rising daily with Jesus – is made possible in man by "the seal of the gift of the Holy Spirit." (*Cf. 2 Corinthians 1:22, Ephesians 1:13*) **Chrismation** follows baptism and is essentially connected to it, as the Holy Spirit comes with Christ, Pentecost comes with Easter, and life comes with birth. There is no new life in the new humanity of divine childhood in Jesus without the life-creating Spirit of God. It is the Holy Spirit in chrismation who makes possible and powerful the spiritual life into which men are born in Christian baptism.

The new life in Christ and the Holy Spirit in the Church is nourished and sustained in the mystery of the **Eucharist – Holy Communion**. The "mystical supper of the Son of God" is the center of the spiritual life. For Christians there

is no life at all without it:

I am the bread of life...if any one eats of this bread, he will live forever; and the bread which I shall give for the life of the world is my flesh.

Truly, truly I say to you, unless you eat the flesh of the Son of Man and drink His blood, you have no life in you; he who eats my flesh and drinks my blood has eternal life, and I will raise him up on the last day. For my flesh is food indeed and my blood is drink indeed. He who eats my flesh and drinks my blood abides in me and I in him. As the living Father sent me, and I live because of the Father, so he who eats me will live because of me... he who eats this bread will live forever. (*John 6:32 ff.*)

When a person falls away from the life of God in the Church, he or she may be reunited to Christ by the mystery of reconciliation through penitential **Confession**. The abundant mercy of God abides in the Church by the presence of Christ, and the LORD who "desires not the death of a sinner" but that he might "turn from his wickedness and live" (*Ezekiel 18:32, 33:14*) and forgive those who come to Him in repentance. (*Cf. John 6:37*) Continual repentance for sin is a central element in the spiritual life of men who choose life in God, but continue, inevitably, to sin.

If we say we have no sin, we deceive ourselves and the truth is not in us. If we confess our sins, Christ is faithful and just, and will forgive our sins and cleanse us from all unrighteousness. If we say we have not sinned, we make Him a liar and His word is not in us. (*1 John 1:8*)

In this life still bound by the sin of the world, man inevitably suffers and dies. His outward nature is wasting away while his

continued on page 4, column 1

Misteret

Jeta shpirtërore e Kishës i është dhënë njerëzve në **misteret**. Ato quhen misteret e shenjta dhe e gjithë jeta e Kishës konsiderohet të jetë mistike dhe misterore.

Jeta e re në Krishtin, jeta e vërtetë e Perëndisë, i jepet njeriut në **pagëzimin**, lindja e re dhe krijimi i ri i njeriut në Krishtin me anë të Shpirtit të Perëndisë. Në pagëzimin personi e mohon Satanin dhe të gjithë veprat e tij të këqia dhe pranon Krishtin dhe dhuratën e jetës së përjetshme, vdes dhe ngjallet përsëri me Jisuin në “risinë e jetës”.

Po a nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jisu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij? Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu të ecim në risinë e jetës. (...) Kështu edhe ju, mbajeni veten të vdekur për mëkatin, por të gjallë për Perëndinë, në Jisu Krishtin, Zotin tone. (*Romanët 6:3-11; Kr., gjithashtu Kolosianët 2-3, Galatianët 3*)

Jeta e re në Krishtin e dhënë në pagëzim — një vdekësim i vazhdueshëm dhe ngjallje e përditshme me Jisuin — është bërë e mundur në njeriun me anë të “vulës së dhuratës së Shpirtit të Shenjtë” në misterin e **mirosjes**. (*Kr. 2 Korinthianët 1:22, Efesianët 1:13*) Mirosjë bëhet pas pagëzimit dhe është e lidhur esencialisht me atë, ashtu si Shpirti i Shenjtë vjen me Krishtin, Pentekostia me Pashkën, dhe jeta vjen me lindjen. Nuk ka jetë të re në njerishmërinë e re të fëmijërisë hyjnore në Jisuin pa Shpirtin jetëbërës të Perëndisë. Është Shpirti i Shenjtë në mirosjen që e bën të mundur dhe të fuqishme jetën shpirtërore në të cilën njerëzit kanë lindur në pagëzimin e krishterë.

Jeta e re në Krishtin dhe Shpirtin e Shenjtë në Kishë ushqehet dhe mbahet në misterin e **eukaristisë — Kungimin e Shenjtë**. “Darka mistike e Birit të Perëndisë” është qendra e jetës shpirtërore. Për të krishterët nuk ka

aspak jetë pa atë:

Unë jam buka e jetës . . . nëse një ha nga kjo bukë do të jetojë përjetë; buka që unë do të jap është mishi im, që unë do ta jap për jetën e botës.

Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se, po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetën në veten tuaj. Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. Sepse mishi im është me të vërtetë ushqim dhe gjaku im është me të vërtetë pije. Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, mbetet në mua dhe unë në të. Sikurse Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj për shkak të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua do të jetojë edhe ai për shkakun tim . . . kush ha këtë bukë do të jetojë përjetë. (*Joani 6:32 e vazhdim*)

Kur një person largohet nga jeta e Perëndisë në Kishë, ai ose ajo mund të ribashkohet me Krishtin me anë të ripajtimit nëpërmjet **rrëfimit** pendimtar. Mëshira e madhe e Perëndisë banon në Kishë me anë të pranisë së Krishtit, dhe Zoti që “nuk dëshiron vdekjen e mëkatarit”, por që ai të mund “të kthehet nga paudhësia dhe të jetojë” (*Ezekieli 18:32, 33:14*) do t’i falë ata që vijnë tek Ai në pendim. (*Kr. Joani 6:37*) Pendimi i vazhdueshëm nga mëkati është një element qendror në jetën shpirtërore të njerëzve që kanë zgjedhur jetën në Perëndinë, por që vazhdojnë, në mënyrë të pashmangshme, të mëkatojnë.

Po të themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetveten dhe e vërteta nuk është në ne. Po t’i rrëfejme mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi. Po të themi se s’kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjala e tij nuk është në ne. (*1 Joani 1:8-10*)

Në këtë jetë akoma të lidhur nga mëkati i botës, njeriu në mënyrë të pashmangshme vuan dhe vdes. Natyra e tij e jashtme po humbet,

continued on page 4, column 2

continued from page 2

new nature in Christ is being perfected. The mystery of the **Anointing** of man's suffering soul and body is the sanctification of man's "perishable nature" that his "mortal nature" might "put on immortality." (1 Corinthians 15:51 ff.) Through **Holy Unction** a person is given the grace of the Spirit to make his suffering and death an act of victory and life.

If we have died with Him, we shall also live with Him; if we suffer, we shall also reign with Him.... (2 Timothy 2:11; Cf. James 4:13 ff.)

In this life as well, God has created human beings in His divine image and likeness as male and female. The union in love between one man and one woman forever is the created expression of the perfect love of God for His creatures. The mystery of **Marriage** is the human image of the "great mystery" of "Christ and the Church." (Ephesians 6:21-33) In the sacrament of marriage, human love is made eternal and divine by the grace of Christ's Spirit. There is no parting in death, but fulfillment in the Kingdom of God.

All of the sacramental mysteries of the Church are effected in the Church through the sacrament of the **ordained Priesthood**. The bishops and priests are the ministers within the community who guarantee the reality of the mystical life of the Church in all times and places. Through the ordained ministers within the communion of the Church, Christ Himself is present and powerful in the fullness of His saving activity.

from *The Orthodox Faith*,
by Fr. Thomas Hopko

continued from page 3

ndërkohë që natyra e tij e re në Krishtin është duke u përsosur. Misteri i **vajimit** të shpirtit dhe trupit të njeriut të sëmurë është shenjtërimi i "natyrës prishëse" të njeriut, që "natyra e vdekshme" e tij të mund "të veshë pavidësinë." (1 Korinthianët 15:51 e vazhdim) Nëpërmjet **vajimit të shenjtë** një personi i jepet hiri i Shpirtit për ta bërë sëmundjen dhe vdekjen e tij një akt fitoreje dhe jete.

Nëse ne vdiqëm me të, me të edhe do të rrojmë; në qoftë se vuajmë, do të mbretërojmë bashkë me të . . . (2 Timotheu 2:11, Kr. Jakovi 4:13 e vazhd.)

Edhe në këtë jetë Perëndia ka krijuar qenie njerëzore në shëmbëlltyrën dhe ngjashmërinë e Tij hyjnore si meshkuj dhe femra. Bashkimi në dashuri ndërmjet një burri dhe një gruaje përjetësisht është shprehja e dashurisë së përsosur të Perëndisë për krijesat e Tij. Misteri i **martesës** është shëmbëlltyra njerëzore e "misterit të madh" të "Krishtit dhe Kishës." (Efesianët 6:21-33) Në misterin e martesës, dashuria njerëzore bëhet e përjetshme dhe hyjnore nga hiri i Shpirtit të Krishtit. Nuk ka ndarje as në vdekje, por përmbushje në Mbretërinë e Perëndisë.

Të gjitha misteret e Kishës kryhen në Kishë nëpërmjet misterit të **priftërisë së dorëzuar**. Peshkopët dhe priftërinjt janë shërbyesit brenda bashkësisë të cilët garantojnë realitetin e jetës mistike të Kishës në të gjitha kohët dhe vendet. Nëpërmjet shërbyesve të dorëzuar brenda kungimit të Kishës, Vetë Krishti është i pranishëm dhe i fuqishëm në plotësinë e aktivitetit të Tij shpëtimtar.

nga *Besimi Ortodoks (The Orthodox Faith)*
i At Thomas Hopko

Coming Events

December

- 6: St. Nicholas of Myra in Lycia
10:00 a.m. — Divine Liturgy
- 7: Church School St. Nicholas Party
- 13: St. Herman of Alaska
- 24: Christmas Eve
5:00 p.m. — Festal Matins and Carol Sing
- 25: Christmas Day
10:00 a.m. — Divine Liturgy
- 31: New Year's Eve
7:00 p.m. — New Year's Service

January, 2015

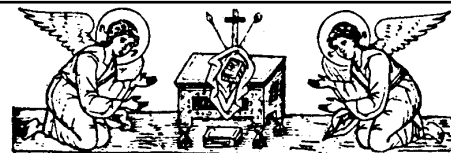
- 1: St. Basil the Great
New Year's Day
- 2: St. Seraphim of Sarov
- 6: The Theophany of our LORD
10:00 a.m. — Divine Liturgy and Blessing
of Water
- 11: Teuta Ladies' Society Holiday Luncheon,
Roberto's Restaurant, Monroe
- 25: Sunday of Zacchaeus
St. Gregory the Theologian
- 30: The Three Hierarchs

February

- 1: Sunday of the Publican and Pharisee
- 2: Meeting of our LORD in the Temple
10:00 a.m. — Divine Liturgy
- 8: Sunday of the Prodigal Son
- 15: Sunday of the Last Judgment
- 22: Forgiveness Sunday
- 23: Great Lent begins

Looking ahead...

- March 23: Martyr Nikon
and his disciples
(Archbishop Nikon's Nameday)
- March 25: Feast of the Annunciation
- April 5: Orthodox Palm Sunday
Western Easter
- April 12: Pascha
The Resurrection of our LORD
- April 23: Great Martyr George
- May 10: Mother's Day
- May 21: Ascension of our LORD
SS Constantine and Helen
- May 25: Memorial Day
- May 31: Pentecost
The Descent of the Holy Spirit
- June 7: Sunday of All Saints
- June 14: Sunday of All Saints
of North America
- June 21: Father's Day

Spiritual Book Club to continue

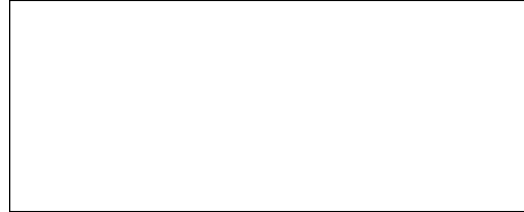
On Tuesday, January 13, 2015, the **Spiritual Book Club**, a part of our Natural Church Development program, will hold its next session at the home of *Karen Masek*, starting at 7:00 p.m.

The group will begin reading *The Screwtape Letters* by C.S. Lewis.

Everyone is invited, and friends are most welcome.

Saint George Orthodox Church
5490 Main Street
Trumbull, Connecticut 06611-2932

FORWARD AND ADDRESS CORRECTION

The Wonderworker

The Wonderworker
is a quarterly publication of
Saint George Orthodox Church,
Trumbull, Connecticut
a parish of the
Albanian Archdiocese
of the
Orthodox Church in America
Archpriest Dennis R. Rhodes,
Rector
James Bowe
Council President